



Η Η Χ Ω

ΕΓΤΡΑΠΕΛΟΝ ΚΑΙ ΔΙΑΣΚΕΛΑΣΤΙΚΟΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ



ΓΡΑΦΕΙΑ

Ὁδός Ἀλ. Σούτδου 17
Συνδρ. Ἐσωτερικοῦ φρ. 8

ΤΡΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΦΡ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

Συνδρ. Ἐξωτερικοῦ φρ. 10

ΔΗΛΩΣΙΣ

Αἱ συνδρομαὶ τῆς «Ἠχοῦς» ὡς καὶ τῆς «Φύσεως» ἄρχονται ἀπὸ τῆς 1ης Μαΐου. Ἐχουσι δὲ ὀρισθῆ ὡς ἑξῆς.

Συνδρομὴ τῆς «Ἠχοῦς» ἑτησίᾳ

Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν φρ. 8
Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν φρ. 10

Συνδρομὴ τῆς «Φύσεως», ἑτησίᾳ

Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν φρ. 12
Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν φρ. 15

Συνδρομὴ καὶ τῶν δύο περιοδικῶν ὁμοῦ, τῆς τε «Ἠχοῦς», καὶ τῆς «Φύσεως»

Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν φρ. 16
Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν φρ. 20

Οἱ συνδρομηταὶ λαμβάνουσι δωρεὰν ἐν βιβλίον, τὸ «Ἡμερολόγιον» τοῦ 1898 ἢ τὴν «Κόρην τῶν Ἀθηνῶν» ἅμα τῇ καταβολῇ τῆς συνδρομῆς των. Ἀμφότερα δὲ δίδονται δωρεὰν εἰς τοὺς συνδρομητὰς τῆς τε «Φύσεως» καὶ τῆς «Ἠχοῦς».

Τὸ δὲ προσεχῶς ἐκδοθησόμενον «Ἡμερολόγιον» τοῦ 1899, θὰ λάβωσιν ἐπίτις δωρεὰν πάντες οἱ συνδρομηταὶ μας. Ὡς ἐπίσης θὰ συμμετάσχωσι δωρεὰν καὶ εἰς τὰς εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους γενησομένας κληρώσεις τῶν 200 λαχείων τῆς «Φύσεως» καθ' ἅς 200 συνδρομηταὶ μας θὰ κερδίσουν 200 ἀντικείμενα, προσεχῶς, ὡς ἔθος, ἀναγραφησόμενα ἐν τοῖς περιοδικοῖς μας.

Παρακαλοῦνται ἐπομένως πάντες οἱ συνδρομηταὶ μας νὰ καταβάλωσιν ἐγκαίρως τὴν συνδρομὴν των, τὰς δὲ ἀποδείξεις των νὰ διαφυλάξωσι, καθότι ἐπ' αὐτῶν σέσημειώται καὶ ὁ ἀριθμὸς τοῦ λαχείου των.

Ἡ Διεύθυνσις



ΗΧΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Κατὰ τὸ λῆξαν δεκαήμερον εἶχομεν τὴν ἐξακολουθήσιν τῆς περιοδείας τοῦ Βασιλέως, τὰς καταβολὰς δύο δόσεων τῆς πολεμικῆς ἀποζημιώσεως, τὴν ἐκκένωσιν δύο ζωῶν, τὸν θάνατον τοῦ τέως πρωθυπουργοῦ τῆς Ἀγγλίας καὶ ἀκραίφνοῦς φιλέλληνος καὶ προστάτου μας Γλαδστωνος καὶ . . . καὶ τὴν εἰσοδὸν μας ἐν μέσῳ τοῦ θέρους ἢ μᾶλλον τὴν εἰσοδὸν τοῦ θέρους ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν.

Ὁ βασιλεὺς ἐξακολουθεῖ περιοδεύων, εὐρίσκειται ἤδη εἰς τὰς Πάτρας καὶ ἐπιστρέφει ταχέως εἰς Ἀθήνας, διότι ὡς εἶπε, σπουδαῖα ἐθνικὰ ζητήματα τὸν καλοῦσιν ἐνταῦθα. Αἱ ἐπαρχίαι ἀναζωογοῦνται, ἢ πρωτεύουσα ἀποτινάσσει ἐπιμοχθὸν νάρκην, ἀλλὰ δὲν παρατηρεῖ τις σπουδαῖόν τι ἐκ τῆς περιοδείας ταύτης; Δὲν παρατηρεῖ, ὅτι αἱ κινήσεις τοῦ ἀνακτος ἀνέκαθεν συνδέονται πρὸς τὰ ἐθνικὰ ζητήματα καὶ ἐκάστη κίνησις αὐτῶν ἐπιφέρει καὶ νέον καλὸν εἰς τὸν τόπον; Μόνον δὲ αἱ ἡμέτεραι κινήσεις καὶ λόγοι προξενοῦσι τὸ ἐναντίον; Δὲν εἶναι δυνατόν καὶ αἱ κινήσεις ἐφεξῆς τῶν ἡγετῶν μας νὰ συνδέωνται ἀρρήκτως πρὸς ἐθνικὰς πράξεις καὶ ἐθνικὰς ὀφελείας; καὶ ὅσῳκις κινοῦνται κατὰ καλὸν νὰ γίνεταί; Δὲν εἶναι δυνατόν νὰ συνταυτίζονται ἐπιτυχῶς αἱ ἐνέργειαι καὶ αἱ πράξεις ἐκάστου πρὸς ὄφελος τοῦ ἔθνους; Ὅσῳκις ὁ βασιλεὺς κινεῖται ἐντεινομεν τὰ ὦτα, τοῦναντίον τὰ συστέλλομεν, ὅσῳκις ἄλλος τις μετακινεῖ. — Δράσις καὶ ἀδράνεια!

Δύο δόσεις ἐμετρήθησαν καὶ δύο ζῶναι μᾶς

παρεχωρήθησαν. Δέν οὐδὲ φαίνεται ὡσεὶ νὰ πληρῶνται μὲ ξένα χρήματα τὴν ἀνάγκησιν ἀπολεσθέντος ἐδάφους μας καὶ ὅτι συμπάθεια καὶ χοῦμα εἶναι σήμερον δύο δυνάμεις, αἰτίνες ἐξαγοράζουσι γαίαν καὶ μεγαλύνουσι ἔθνη;

Ἀπέθανε τέλος καὶ ὁ ἡμέτερος προστάτης, ὃν καὶ πρὸ τοῦ θανάτου τοῦ ἡ πατρὸς ἐθρήνει, διότι προεβλέπετο τὸ τέλος. Ἄν ὄμως εἰς εὐεργέτης ἔθνικος ἀπέρχεται, ἀφίνει ὀπισθὲν τοῦ ἑκατὸν ἄλλους, οὓς αὐτὸς ἐγέννησε καὶ ἀνέθρεψε καὶ οἵτινες πλείω αὐτοῦ θ' ἀγαπῶσιν ἢ τὴν Ἑλλάδα του.

Τὸ θέρος, αἱ χελιδόνες, ὁ καύσων, τὸ φῶς, τὰ παγωτὰ, τὰ ταξίδια, τὸ Φάληρον, τὰ λουτρό, ἡ κίνησις καὶ ἡ εὐθυμία ἦλθον ὅλα μαζὺ καὶ μετ' αὐτῶν δυστυχῶς οἱ ψῦλλοι καὶ κορειοὶ; Ἄλλος, ἄχθος... καὶ ἀναψυχὴ! Ἴδου τὸ ἔαρ! Πίεσις, πνιγμός καὶ θεία ἀπόλαυσις, ἰδοὺ τὸ θέρος! — Ὠανθόνες! ψάλλατε τὸ ἔαρ, ὑμνήσατε τὸ θέρος καὶ κλαύσατε τὴν παγετώδη νύκτα, τὸ σκότος!... καὶ τὸν ἰδρώτα μας!

Ἦχώ.

ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Ὁ ἐπὶ πολλὰ ἔτη διατελὼν ἐν Σπάρτῃ δήμαρχος Μελιτίνης κ. Διπλαρᾶκος ἔλαβε τὴν τιμὴν νὰ συνομιλήσῃ μετὰ τὴν Α. Μ. περὶ τῶν αἰτίων τῆς πολιτικῆς καταστάσεως τοῦ Κράτους:

— Βασιλεῦ, εἶπε, κτυπάτε τὴν συναλλαγὴν, τὴν μέγαιραν αὐτὴν, ἢ ὅποια ἀφῆρεσεν πᾶσαν ἰκμάδα τοῦ ἔθνους, ἢ ὅποια διέφθειρε καὶ ὀπισθοδρόμησε τὰ πάντα ἐν τῇ χώρᾳ.

2

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

2

ΤΑΧΥΣ ΓΑΜΟΣ

(συνέχεια ἴδε προηγούμενον φύλλον)

Ὁ Πέτρος, ἔλαβεν ὕψος σοβαρότερον.

— Τί ἐννοεῖς; τὴν ἐρωτᾷ.

— Ἴδου, τῷ ἀπαντᾷ ἀμέσως ἐκείνη, ἀκουτὸν καὶ πρέπει νὰ εἴμεθα σύντομοι καὶ ταχεῖς εἰς τὰς ἀποφάσεις μας.

— Βεβαίως; λέγει, σὲ ἀκούω, εἶσαι πάντοτε ὁ ἀγγελός μου.

— Ἀκουτε λοιπόν. Μόλις φθάσωμεν εἰς Πάτρας, θὰ μετὰ πρᾶξω ἡ θέξις μου. Ἡ παιδαγωγὸς θὰ μείνῃ εἰς τὸ ξενοδοχεῖον, ἕως αὔριον τὸ ἑσπέρας, ὅτε θ' ἀναχωρήσῃ μετὰ τὸ αὐστριακὸν διὰ τὴν Ἰταλίαν. Ἐγὼ αὔριον θὰ ζητήσω τὴν ἄδειαν ν' ἀποχαιρετήσω τὴν παιδαγωγὸν μου. Φυσικῶς θὰ μοὶ δοθῇ. Τῆς ἀφαιρῶ μετὰ τὸν τρόπον τὸ σακιδίον της. Ἐγὼ 2,000 φρ. μαζὺ της τὸ ὀλιγώτερον. Ἀναχωροῦμεν ἀμέσως ἡμεῖς διὰ τὴν

— Μὰ πῶς θὰ κτυπηθῇ ἡ συναλλαγὴ, τὸν ἐρωτᾷ ὁ Βασιλεὺς;

— Διὰ μιᾶς ἠθικῆς Κυβερνήσεως.

— Τὴν ὅποیان ἀναμφισβητήτως θὰ κατηγορήσῃ ἡ ἀντιπολίτευσις εἰς εἰδικὸν δικαστήριον.

Καὶ ἄλλος πολιτευόμενος, ὁ δικηγόρος κ. Πετροπουλάκης, ἐπανέλαβε τῷ Βασιλεῖ τὴν ἀνάγκη τῆς καταπολεμήσεως τῆς συναλλαγῆς.

— Μεγαλειότατε, λέγει, ἦλθεν ὁ καιρὸς ν' ἀναλάβητε τὴν διορθωσὶν τῶν κακῶς κειμένων.

— Ἀλλάξατε γνώμην, βλέπω εὐχαρίστως, κ. Πετροπουλάκη.

— Εἶχομεν ἀπατηθῆ, Μεγαλειότατε, ὅπως καὶ τὸ πλεῖστον τοῦ ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Ἦδη ὁμως πάντες πρέπει νὰ μεταμεληθῶμεν.

— Αὐτὸ δὲν ἔχω νὰ τὸ πῶ ἐγὼ εἰς τὸν Λαόν. Σεῖς ὀφείλετε νὰ τοῦ τὸ πῆτε.

— Ὁ Λαὸς θὰ τ' ὀχει πλέον ἐννοήσει.

— Ὑπάρχουν δυστυχῶς, κ. Πετροπουλάκη, τινὲς πολιτικοί, οἱ ὅποιοι διαβάλλουσι τὸν Λαόν μου.

— Τοὺς γνωρίζεις αὐτούς, Βασιλεῦ, ὁ Λαὸς. Εἶνε οἱ γνωστοὶ παλαιοὶ ἄνθρωποι τῆς ρουτίνας. Ὁ Λαὸς σήμερον μισεὶ τὴν συναλλαγὴν.

— Ἀγαπῶ τὴν Πατρίδα μου. Αὐτὸ εἶνε τὸ συμφέρον τοῦ ἔθνους καὶ τὸ ἰδικόν μου.

Ὁ πρόην βουλευτὴς κ. Σελταφέρρος, ἔφερε τὸν λόγον εἰς τὴν κατ' Αὐτοῦ καὶ τῆς σεπτῆς θυγατρὸς Του δολοφονικὴν ἀπόπειραν καὶ εἶπε:

— Πᾶν δυστύχημα ὑμέτερον, Μεγαλειότατε, εἶνε καὶ ἔθνικόν.

Ἰταλίαν. Ἡ παιδαγωγὸς καὶ ἡ θεῖα μου θὰ μετὰ ζητοῦν, ὡς καὶ τὰ χρήματα. Θὰ τοῖς ἀφήσω ἐπιτολήν, ὅτι ἐγὼ τὰ ἔλαβον καὶ ὅτι ἐπιστρέφω εἰς τὰς Ἀθήνας. Θὰ μετὰ ζητοῦν ἐκεῖ, ἐνῷ ἡμεῖς θὰ διασκεδάζωμεν εἰς Ἰταλίαν ὅθεν θὰ τηλεγραφῆσωμεν ἀμέσως εἰς τὸν πατέρα μου, ὅτι εὐρισκόμεθα ὁμοῦ ἐκεῖ καὶ ὅτι τῷ ζητοῦμεν τὴν εὐχὴν του καὶ τὴν ἀδειάν του νὰ ἐπανεέλθωμεν καὶ συζευθῶμεν εὐτυχεῖς! Αἶ, σοὶ ἀρέσει τὸ σχέδιόν μου; μ' ἀγαπᾷ;



Ἡ γειάνα Κυρία μου, τῆ λέγει καὶ ἀπεμακρύνῃ.

Ὁ Πέτρος διετέλει ἐκπληκτος καὶ κεχηνῶς ἐπὶ τιναι στιγμῆς ἀφοῦ ἠκροάθη καλῶς καὶ μετὰ τὴν ἔντασιν εὐκρινῶς τῶν λέξεων εὐτυχεῖς καὶ μ' ἀγαπᾷ, δὲν ἠδυνήθη ν' ἀντιτετῆ εἰς τὸ σχέδιον τῆς πεφλημένης του, ὅπερ ἄλλως τε

— Ἐδηλητηρίασαν τὸν Λαόν μερικοί, ἀποδῶσαντες εἰς τὴν Βασιλείαν προδοτικὴν ἐνεργειαν. Ἐγὼ δὲν ἀγαπῶ τὴν πατρίδα μου καὶ τὸν Λαόν μου! Ἐγὼ δὲν θέλω τὸ μεγαλεῖον καὶ τὴν πρόδοτον τοῦ τόπου μου!

Καὶ μελαγχολήσας ὁ Βασιλεὺς μετὰ τοὺς λόγους αὐτοὺς, ἐσίγησεν.

Εἰς τὸν δικηγόρον κ. Μυλωνάκον, ἐμιλήσαντα περὶ τῆς ἀποπειρας, εἶπεν ὁ Βασιλεὺς:

— Ἀποτρόπαιος ἡ πράξις τοῦ Καρδίτη. Δὲν ἠθέλησε νὰ δολοφονήσῃ τὸν Βασιλέα, ἀλλὰ τὸν πατέρα καὶ τὴν κόρην του. Ἐγὼ τακτικῶτατα περιπατῶ μόνος. Ἀφοῦ ἤθελε νὰ μετὰ κοποῖσῃ, δὲν μετὰ ἐκαιροφυλάκει; Ἐφύλαξεν ὅταν συνῶδευα τὸ παιδί μου! τί τοῦ ἔπταισεν αὐτό, ὅπου ἐπειράθη νὰ τὸ δολοφονήσῃ;

Εἰς τὸν κ. Κοπανίτσαν, ἐφράσαντα Αὐτῷ τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ Λαοῦ διὰ τὴν ταχίστην καὶ συμφέρουσαν ἐπίλυσιν τῶν ἐξωτερικῶν υποθέσεων τοῦ Κράτους, ὁ Βασιλεὺς ἀπήντησεν:

— Εἶχον γράψῃ εἰς τοὺς Ὑψηλοὺς συγγενεῖς μου καὶ αὐτοὶ συνένεργον, ὥστε νὰ ἐπέλθῃ ἡ λύσις, ὡς ἐπῆλθεν. Αὐτὸ πρέπει νὰ τὸ μάθῃ ὁ Λαός.

Εἰς τὸν Βασιλέα, ἀφικθέντα εἰς Γύθειον παρουσιάσθησαν πρῶτον ὁ Δήμαρχος καὶ τὸ Δημοτικὸν συμβούλιον. Ὁ Βασιλεὺς ἠρώτησε διὰ τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν τῆς ἐπαρχίας. Ὁ δήμαρχος ἀπήντησεν:

— Οἰκτροτάτη. Οἱ πολιτικοὶ δὲν ἀφίνου

εἶχε πλέον μοιραίως προχωρήσει καὶ ὠριμάζει... καὶ οὕτω παρεσύρθη.

— Ἀφοῦ τὸ ἐπιθυμοῦμαι, τῆ λέγει, καὶ ἐγὼ συμφωνῶ.

— Λοιπόν, σὺ θὰ μένης εἰς τὸ ξενοδοχεῖον, θὰ ἐτοιμάτῃς ὅτι ἀπαιτεῖται καὶ αὔριον εἰς τὰς 5 θὰ μετὰ περιμένῃς εἰς τὴν πλατεῖαν Γεωργίου. Θὰ μετὰ ἀκολουθήσῃς χωρὶς νὰ μοὺ ὀμιλήσῃς.

— Ἐχει καλῶς.

Μετὰ ὀλίγον ἡ παιδαγωγὸς ἀφυπνίσθη, χωρὶς ν' ἀντιληφθῇ τίποτε, ὅτε δ' ἔφθασαν εἰς Πάτρας καὶ ἀπεχαιρετήθησαν, ἔδωκε τὴν χεῖρα της εἰς τὸν συνταξιδιώτην των καὶ τῷ λέγει:

— Ἀντίο, διδάτκαλέ μου καὶ καλὴν ἐπιτυχίαν εἰς τὸ ἐπάγγελμά σας.

— Ἡ γειάνα, εὐγενῆς μου διδασκάλισσα, τῆ ἀπαντᾷ ἐκείνος καὶ σᾶς εὐχομαι καλὸν ταξιδίον καὶ ταχεῖαν ἀποκατάστασιν.

— Ὠ, σᾶς εὐχαριστῶ, σᾶς εὐχαριστῶ πολὺ, προσέθηκε.

Ἡ δὲ Νίνα μετὰ ἐπιτηδειότητος ἀποχαιρετῶτα τὸν Πέτρον, παρετήρησεν αὐτὸν προσηλωμένως εἰς τοὺς ὀφθαλμούς, μεταβιβάζουσα διὰ τῶν βλεμ-

τᾶς ἀρχὰς νὰ κάμουν τὸ καθήκον των.

— Τί νὰ σᾶς κάμω! Δὲν ἐλέγω ἐγὼ τοὺς βουλευτὰς, ἀπήντησεν ὁ Βασιλεὺς.

Μετὰ ταῦτα παρουσιάσθησαν οἱ βουλευταί. Προκειμένου περὶ πολιτικῆς, ὁ Βασιλεὺς εἶπεν:

— Ἐγένοντο σφάλματα κατὰ τὸ παρελθόν. Ἐλπίζω εἰς τὸ μέλλον νὰ μὴ ἐπαναληφθοῦν. Ἴσως εἰς τὴν μεταβολὴν ἀντιπράξουν πολιτικοὶ τινες, ἀλλ' αὐτοὺς θὰ τοὺς μαυρίσῃ ὁ λαός. Καιρὸς νὰ λείψῃ ἡ συναλλαγὴ.

Πλὴν αὐτῶν ὁ Βασιλεὺς εἶπεν εἰς τοὺς πολιτευομένους, παρακαλέσαντας Αὐτὸν νὰ παραμείνῃ εἰς τὸ Γύθειον:

— Ἐπισπεύδω τὸ ταξιδίόν μου, διότι τὸ ἔθνικόν ζήτημα ταχέως μετὰ καλεῖ εἰς Ἀθήνας.

Εἰς πρόην βουλευτὴν, ὁ Βασιλεὺς εἶπεν.

— Ἐκ τῶν τελευταίων συμφορῶν, τὸ ἔθνος ἐξήλθε συντετριμμένον. Ἀνάγκη νὰ ἐργασθῇ ἕκαστος πρὸς ἀνόρθωσιν τῶν κακῶς κειμένων. Ὁ λαὸς διεβλήθη, ἐκ τῶν διαβολῶν δ' ἐγεννήθη ὁ Καρδίτης. Ὅταν ἠγέρθη τῆς ἀμάξης διὰ ν' ἀντιληφθῶ πόθεν προήρχοντο οἱ πυροβολισμοί, ἐνόμισα, ὅτι εἶχον πληρωθῆ θανασιμῶς. Εὐτυχῶς ὁ Θεὸς μ' ἔσωσεν.

Ἐν Γυθείῳ συνέφαγον μετὰ τοῦ Βασιλέως ἐπὶ τῆς θαλαμηγοῦ ὁ δήμαρχος καὶ οἱ βουλευταί. Ὁ Βασιλεὺς μετὰ τὸ γεῦμα συνωμίλησεν ἐκτενῶς μετὰ τὸν βουλευτὴν κ. Πετροπουλάκην διὰ

μάτων αὐτῶ πᾶσαν αὐτῆς τὴν θέλησιν καὶ ἐπιμονὴν εἰς τὴν ἀπόφασίν της.

Ὁ Πέτρος παρακολούθησε μακρόθεν τὴν ἀγαπητὴν του, συνοδευομένην παρὰ τοῦ θείου καὶ τῆς θείας της καὶ εἶτα ἀπεσύρθη εἰς τὸ ξενοδοχεῖον, ὅπως ἐτοιμασθῇ καὶ ἀναμείνῃ τὴν ἐπαύριον τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ σχεδίου τῆς ἀγαπητῆς του φίλης. Ἄλλ' ὅποια φοβεραὶ σκέψεις δὲν διήλθον τῆς κεφαλῆς του κατὰ τὴν νύκτα ἐκείνην, καθ' ἣν μόνος σχεδὸν ἠγρύπνησεν ἐν τῷ δωματίῳ τοῦ ξενοδοχείου:

— Ἀλλὰ, δὲν εἶναι ἀπαγωγὴ αὕτη γυναικὸς καὶ συνάμα κλοπὴ ξένων χρημάτων, διελογίζετο; καὶ ἂν μᾶς καταδιώξωσι, συλλάβωσι καὶ τέλος μᾶς φυλακίσωσι; Καὶ ἂν καταδικασθῶ εἰς τὸ δικαστήριον; Θεὲ μου! ποῦ μετὰ ἤγαγεν ἀπερίσκεπτος καὶ ἀνόητος ἔρως; Εἶμαι ἐγὼ διὰ ὑπανδρεῖαν; εἶμαι εἰς θέσιν νὰ διευθύνω οἰκογένειαν καὶ σύζυγον, ἀφοῦ τὸν ἑαυτὸν μου εἶμαι ἀνίκανος εἶναι νὰ διευθύνω καὶ μετὰ παρὰ σῦρει μέχρις ἐγκλή-



τό πολιτικόν μέλλον τῆς Ἑλλάδος. Ὁ κ. Πετροπουλάκης εἶπε πρὸς τὸν Βασιλέα :

— Μεγαλειότατε, φρονῶ, ὅτι καλὸν ἤθελεν εἶσθαι, ἂν ἡ Βασιλεία μὴ επέτρεπεν εἰς τὰς Κυβερνήσεις, νὰ καταστρέφωσιν ἢ μία τὸ ἔργον τῆς ἄλλης, ἐπὶ ζημίᾳ τοῦ τόπου.

Ὁ Βασιλεὺς εἰς ταῦτα ἀπήντησε διὰ τῶν ἐξῆς βαρυσημάτων φράσεων :

— Δὲν ἐπενέβην μέχρι τοῦδε, διότι ἔβλεπον, ὅτι ἡ Κυβέρνησις καὶ ὁ Λαὸς ἠνεύχοντο τὴν κατὰ τῆσιν ταύτην. Τώρα ὅμως, ὅτε ἀντελήφθην, ὅτι ὁ Λαὸς ἐπιθυμεῖ τὴν μεταβολὴν τοῦ παρελθόντος, θέλω ἐμποδίσαι πάσῃ δυνάμει καὶ μὲ θυσίαν τοῦ θρόνου μου ἀκόμη πᾶσαν Κυβέρνησιν νὰ πράξῃ τι, ἀντιβαῖνον εἰς τὸ συμφέρον τοῦ Ἑθνους.

Δηλαδή μὲ ἄλλους λόγους ὁ βασιλεὺς ἐπιθυμῆ τὴν μεταβολὴν τοῦ παρελθόντος, χωρὶς βεβαίως νὰ ἐξέλθῃ τοῦ συνταγματικοῦ αὐτοῦ ἔργου. Αὐτὸ καὶ ἡμεῖς θέλομεν, ἀλλὰ μὴ ζητῶμεν καὶ τὰ ἀδύνατα παρ' αὐτοῦ, ἅτινα εἰσὶ δυνατὰ παρ' ἡμῶν. Σωφρονήσωμεν ἄρα καὶ ἐργασθῶμεν.

Καθ' ὁδὸν ἡ Κυρία Π... μετὰ τοῦ δεκαετοῦς υἱοῦ τῆς συνήντησαν δύο ἄγαν προκοίλους.



— Πόσα παιδιὰ μαμμά τοὺς ἔδωκεν ἡ Παναγία; ἠρώτησεν ὁ Τάκης.

— "Αχ! κανένα, ... καὶ ἐν τούτοις τοὺς ἔπρεπε τοῦλάχιστον ἀπὸ τρία, ἀπήντησεν ἡ μήτηρ.

ματος ἐν μικρὸν κοράτιον, καὶ εἰς τὸ τέλος τῆς γραφῆς, ὄλως ἄκριτον;

— Ἀ, ἀδύνατον νὰ γίνῃ τοῦτο καὶ θὰ μεταβάλω γνώμην, ἐσκέφθη, διότι πρέπει τέλος νὰ φανῶ ἀνὴρ καὶ νὰ σώσω ἐκ βεβαίου κινδύνου καὶ ἐμυτὸν καὶ τὴν ἀνόητον αὐτὴν κόρην. Τὸ τραῖνον ἀναχωρεῖ διὰ τὰς Ἀθήνας τὴν πρωτὴν καὶ τὴν μεσημβρίαν, θὰ λάβω τὸ πρωτὸν τραῖνον καὶ οὕτω σωζόμεθα.

Μετὰ τὰς σκέψεις ταύτας διενοήθη τὴν εἰκόνα τῆς ἡγαπημένης του, τὴν ἀφωτισίαν τῆς πρὸς αὐτὸν καὶ ἀγάπην τῆς καὶ σταματήσας εἰς τὰς σκληρὰς ἀποφάσεις του ἐδάκρυσεν.

— Ἀ, εἶναι σκληρότερον τοῦτο εἶπε, δὲν πρέπει νὰ τὴν ἀφήσω, χωρὶς νὰ τὴν οἰδοποιήσω, θὰ μὲ ἐκλάβῃ ὡς κκοῦργον. Τοῦλάχιστον νὰ τῆ γράψω.

Καὶ λαβὼν τὴν γραφίδα ἔγραψεν ἀμέσως. « Ἀγαπητῆ μου Νίνα.

Σκεφθεὶς ἠρέμως καὶ ἀνδρικῶς εἶδον, ὅτι βαίνομεν ἀπονενομημένως κατὰ φοβεροῦ κρημοῦ. Ἀπεφάσιτα νὰ ἀναχωρήσω διὰ τὰς Ἀθήνας. Σύνελθε γενναίως, ὑπόμεινον καὶ σὺν τῷ χρόνῳ ἐλπίζω νὰ εὕρωμεν καλλίτερην περίστασιν. Δὲν σέ

ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ ΑΘΗΝΑΙΟΥ

Εἰς εὐτυχῆς ἀστὸς τῶν Ἀθηναίων, πρῶην παντοπώλης καὶ κτηματίας πλούσιος ἐν γαίαις καὶ χρήμασι, χρεωγράφους καὶ κτήμασιν, εἶχε τρεῖς θυγατέρας ὄριμους πρὸς γάμον, ἀς συνετῶς σκεπτόμενος, ἐσκόπει ν' ἀποκαταστήσῃ προικίζων αὐτὰς μετριοπαρῶς καὶ ἴσταις μερίσι. Φρονιμώτερον δὲ ἔτι προβλέπων τὸ συμφέρον ἐκυτοῦ καὶ ἐκείνων καὶ θέλων νὰ προλάβῃ τὴν ἐκ τῆς παρόδου τοῦ χρόνου ζημίαν, ἐπειδὴ οὐδεὶς παρυσιάζετο ἐγκλίως νὰ ζητήσῃ αὐτὰς πρὸς γάμον, ἀπετάθη πρὸς νεαρὸν φίλον του ἱατρὸν, τυγχάνοντα καὶ ὑποψήριον γαμβρόν, καὶ τῷ λέγει :

— Ἐγὼ, φίλε μου, εἶμαι ὅσον ἀπλοῦς τόσο καὶ εἰλικρινῆς. Ἄκουσον. Ἐγὼ τρεῖς θυγατέρας. Ἡ νεωτέρα εἶναι πολὺ ὠραία καὶ ἐρωτότροπος, διότι τὸ ἕνα φέρει τὸ ἄλλο. Κακῆς ψυχῆς δὲν εἶναι. Τὴν ἀνέθρεψα εὐγενῶς, ἔμαθε μουσικὴν καὶ ζωγραφικὴν καὶ ἐπειδὴ εἶχομεν τὰ μέσζα, τῆς εἶχα καὶ διδασκάλους τῆς γαλιλικῆς καὶ τοῦ χοροῦ. Βλέπεις ὁ σημερινὸς πολιτισμὸς τὰ θέλει αὐτὰ τὰ πράγματα καὶ ἀλοιμόνον, ἂν ἔχῃς θυγατέρας καὶ δὲν τὰς μάθῃς ἀπ' αὐτά.

Ἡ δευτέρα εἶναι ἐπίσης ἀνεπτυγμένη, ἔχει πνεῦμα διαβολομένον, γράμματα ξεῦρει καλὰ, γράφει ποιήματα, ἀναγινώσκει μυθιστορήματα,

λητμονῶ καὶ ἐνθυμοῦ πάντοτε τὸν πιστόν σου. Πέτρον»

Ἄναγνῶστας αὐτὸ τὸ εὔρε καταλληλότατον.

— Τώρα, εἶπε, ἄς κοιμηθῶ καὶ τὴν πρωτὴν θὰ φροντίσω κατὰ κλήρωσιν νὰ τῆς τὸ διευθύνω, καὶ ἀμέτῳ εἶτα διευθύνωμαι καὶ ἐγὼ πρὸς τὸν σταθμόν καὶ ἀνχωρῶ.

Ἡτὸ ἡ δευτέρα μετὰ τὸ μετονύκτιον ὦρα, ἀλλὰ βραδέως καταληφθεὶς ὑπὸ τοῦ ὕπνου ἀφυπνίσθη τὴν ὀγδόην περίπου, ὅτε τὸ τραῖνον εἶχε ἤδη ἀναχωρήσει.

— Διάβολε εἶπε, τὴν ἔπαθα, τώρα τί νὰ κάμω; Ὁ σκοπὸς τῆς ἐπιστολῆς ἐματαιοῦτο πλέον. Ἐσκέφθη τότε νὰ ἀναχωρήσῃ τὴν μεσημβρίαν, ἀλλ' ἐφοβεῖτο μήπως δὲν μεσολαβήσῃ ὁ απαιτούμενος χρόνος ἢ μᾶλλον μήπως ἐν τῷ δικαστήματι τούτῳ μεσολαβήσῃ γεγονότα, ἐξ ὧν νὰ νυχαγήσῃ τὸ σχέδιόν του. Καὶ εἶχε σχεδὸν ἀποφασίσει τὴν ἐδεκάτην ὥραν νὰ σταίλῃ τὴν ἐπιστολὴν του, τὴν δὲ δωδεκάτην ν' ἀναχωρήσῃ ἀφεύκτως δι' Ἀθήνας, ὅτε τῷ κοιμίζον ἀπροσδοκῆτως ἐπιστολὴν τῆς Νίνας. Ἀποτραγίζει αὐτὴν καὶ ἀναγινώσκει :

μοῦ κρατεῖ τοὺς λογαριασμούς, λόγον ἔχει πρώτης ποιότητος, εἰς τὴν ὀμίλιαν δὲν τὴν βάζει κανεὶς κάτω, εἰς τὰς συναναστράφας κάμνει τὴν καλλίτερην φυγούρα, καὶ εἰς τὸ τραγούδι, αἰ... εἶναι ἀηδόνι.

Ἐσῦρε, μοῦ εἶναι ἀδιάφορον, ὁποῖαν ἐκλέξῃς ἔχουν δὲ ἴσην προίκα καὶ αἰ τρεῖς. Δὲν ἀδικῶ καμμίαν.

— Καὶ ἡ τρίτη; ἐρωτᾷ ὁ ὑποψήφιος.

— Ἄ, διὰ τὴν τρίτην, δὲν τολμῶ νὰ τὴν συστήσω εἰς ἄνθρωπον ἐπιστήμονα, ὡς σὺ. Εἶναι καλὴ κόρη, τρυφερὰ ὡς ἄνθος, κόκκινη σὰν παπαροῦνα. Πάντοτε εὐχαρῖς, ζωηρά, ὑγιῆς, γράμματα ὅμως γνωρίζει ὀλίγα καὶ δίπλωμα δὲν ἔχει κανένα. Ὅμως τὴν ἀγαπῶ πολὺ. Εἶναι ἐργατικὴ, ὑπομονητικὴ, οἰκονόμος, κάμνει ὅλας τὰς ἐργασίας τοῦ σπητιοῦ, κοιμᾷται ἐνωρίς σὰν καὶ μένα καὶ σηκώνεται πρώτη. Ἀμαρτησάτη κόρη, ἱατρὲ μου, δὲν ἀγαπᾷ τὰ γράμματα, μπουταλοῦ, ζῶν, κτῆνος σὰν καὶ μένα, ὅπως ἐννοεῖ τὴν σήμερον ὁ κόσμος τοὺς ἀμαθεῖς ἄνθρώπους. Ζῶν τέλειον!

Ὁ νέος ὑποψήφιος ἐπλησίασε τότε τὸν πονηρὸν σωματέμπορον καὶ τὸν ἐρωτᾷ μελιχίως :

— Καὶ τί προίκα ἔχει αὐτὴ;

— Τὴν ἰδίαν, δὲν σοῦ τὸ εἶπα; ἀλλὰ θὰ μὲ κληρονομήσῃ, διότι θὰ μένη μαζὺ μου.

— Ἀἰ, ἐγὼ προτιμῶ τὸ τέλειον αὐτὸ ζῶν, τῷ λέγει ὁ ἱατρὸς.

Ὁ Ἀθηναῖος ἠγέρθη ὄλως ἐμπληκτος καὶ παρατηρῶν τὸν ἱατρὸν :

— Μὰ, τί λέγεις, φίλε μου, αὐτὴν δὲν τὴν ἔχω διὰ ὑπανδρείαν, εἶναι σωστὸ κτῆνος, ζῶν, δὲν ξεῦρει ἀπὸ πολιτισμοῦ καὶ θὰ μένη μαζὺ

μου, διότι μοῦ ὁμοιάζει. Ἐντρέπεται νὰ ἔβγῃ εἰς τὸν κόσμον. Τί θὰ εἶπουν αἱ ἀδελφαὶ τῆς, αἰ σπουδασμέναι;

— Ἐγὼ αὐτὴν θέλω, ἐπιλέγει ὁ ἱατρὸς.

Ροῦς

ΤΥΠΟΣ ΑΘΗΝΑΙΟΥ ΠΕΥΘΗΝΟΣ



Ῥεπορτερ ἡ πευθὴν μιᾶς ἐφημερίδος, μετὰ τὸν διορισμὸν του ἀναλαμβάνει σπουδαιότατα καθήκοντα ἀπέναντι τῆς ἐφημερίδος ἢ ἀντιπροσωπεύει καὶ τῆς κοινωνίας ἢν παρακολουθεῖ.

Εἶναι λόγιος, πολλάκις ἐπιστήμων, προπεθῆς εὐφυῆς, ἐπιρρηπῆς εἰς ὅλα, δόξομανῆς, νεοπρεπῆς καὶ νεομορφοτύπος, νεωτεριστῆς καὶ πολυγνώμων.

Ὁρεῖται νὰ γινώσκῃ τὴν διοίκησιν τὴν πολιτείαν, τοὺς νόμους, τὰς ἐπιστήμας, τὰ ἔθνη καὶ τοὺς ἀνθρώπους. Τότε εἶναι τέλειος καὶ γνωρίζει νὰ γράφῃ, ἄλλως τὸν γνωρίζετε; εἶνα

τέλειος σκεπτικογράφος.

« Ἀγαπητῆ μου Πέτρε

Ἡ ἡμέρα αὕτη εἶναι ἡ κρισιμοτάτη δι' ἐμέ, τῆς ζωῆς μου.



Ζωὴ ἢ θάνατος. Μέσος ὄρος δὲ ζωρεῖ. Εἶμαι ἀπληγισμένη κόρη. Ἀπεφάσιτα καὶ ἐκτελῶ. Εἰς τὰς τέσσαρας ὥρας μεταβαίνω παρὰ τῆ παιδαγωγῶ μου. Εἰς τὰς πέντε νὰ μὲ περιμένῃς εἰς τὴν πλατείαν, ὡς εἶπομεν καὶ ὅθεν θὰ διέλθω, μὲ ἀκολουθεῖς ὀλίγον μακρόθεν, θὰ συναντηθῶμεν ὁπότεν ἀμαρτησάσω καὶ εἰς τὰς 6 ἐπιβιβαζόμεθα εἰς τὸ ἀτμόπλοιο καὶ ἀναχωροῦμεν. Ὁ, τι εἶπτε μὲν πρέ-

πει νὰ γίνῃ. Μὴ τυχὸν μετανοήσῃς, διότι εἶμαι ἀποφασισμένη νὰ πνιγῶ.

An revoir.

Νίνα.»

— Διαβολομένη κόρη! εἶπεν ὁ Πέτρος μόλις ἀνέγνωσε τὴν ἐπιστολὴν, νομίζεις, ὅτι ἔχει ἀγκιστρὸν καὶ σὲ κρατεῖ. Τετέλεσται! θὰ τὴν ἀκολουθήσω. Εἶναι πεπωμένον, δὲν δύναμαι ν' ἀντιστῶ εἰς τὰς θελήσεις τῆς γυναικὸς ταύτης.

Τὴν τετάρτην ὥραν εὕρισκετο ἤδη ἐν τινὶ γωνίᾳ τοῦ καφενεῖου τοῦ κ. Κυριακοπούλου καὶ ἀνέμενε μετ' ἀγωνίας καὶ φόβου.

Περὶ τὴν πέμπτην δὲ ἡ Νίνα διηλθε τῆς πλατείας συνοδευομένη ὑπὸ μικρᾶς ὑπηρετρίας καὶ τὴν ἠκολούθησεν ἀμέσως, ἀλλὰ χωρὶς νὰ ἐνοηθῇ ὑπὸ οὐδενός. Ἀροῦ δὲ παρέκαμψαν οὕτω δύο ὁδοὺς, ἡ Νίνα ἔστη, εἶπεν εἰς τὴν ὑπηρετρίαν τῆς ὅτι θὰ εἰσέλθῃ εἰς συγγενικὴν παρακειμένην οἰκίαν νὰ μείνῃ μέχρι τῆς ἐσπέρας καὶ μόλις αὕτη ἀπεμακρύνθη ἐστράφη καὶ συνήντησε τὸν Πέτρον.

— Ἀἰ, τῷ λέγει, εἶσαι ἔτοιμος;

— Ἐγὼ, ἔτοιμος εἶμαι, ἀναμένω τὰς ὁδηγίας σου.

— Λοιπόν, ἔλαβον τὰ χρήματα, τῷ λέγει, ἐπιτηδείως, χωρὶς νὰ ἐνοηθῶ! Ἴδού, λάβε τὴ εἰ-



ΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΛΛΟΓΙΣΜΟΙ

Ὁ ταγματάρχης κ. Κ... βλέπων τὸ καλὸν παράστημα καὶ τὸ ἀρειμάνειον ὕψος τοῦ εὐζώνου στρατιώτου τοῦ Μ... τῷ εἶπε μετὰ τὴν μάχην.

— Ἄν ὑπῆρχον εἴκοσι μόνον χιλιάδες ὡς σὺ ἐν τῷ στρατῷ, δὲν θὰ ἐλαθαίνομεν τοιαύτην ἦτταν.

— Ναί, ταγματάρχα μου, τῷ ἀπήντησεν ὁ εὐφυὴς στρατιώτης καὶ ἂν εἶχεν ὁ ἔχθρος τόσους τοιοῦτους, δὲν θὰ ἔμενε κανεὶς μας ζωντανός.

— Φημίζουσι τοὺς ἐφευρέτας τοῦ ἠλεκτρισμοῦ, τῆς δυνάμεως καὶ τῆς πυρίτιδος, πλὴν φεῦ! οὐδεὶς φημίζει τὸν ἐφευρέτην τῶν πνευματικῶν ποτῶν! ὅστις ἐν τούτοις εἶχε τὸ μεγαλύτερον πνεῦμα!

Ἰερεὺς ταξειδεύων, ἠσθάνθη τὸ θυλάκιόν του ἀναμοχλευόμενον καὶ μετ' ἀταραξίας συλλαμβάνων τὴν χεῖρα τοῦ κλέπτου.

— Πόσον ἀνόητος εἶσαι, τῷ λέγει, δὲν ἔννοεῖς, ὅτι ὁ Θεὸς σὲ βλέπει;

κοσι Ναπολεόνια, πάρε τὰ διαβατήρια καὶ εἰσητήρια καὶ ὅ,τι ἄλλο ἀπαραίτητον ἀπαιτεῖται καὶ μετὰ μίαν ὥραν ἀκριβῶς νὰ ἔλθης νὰ με περιμένῃς εἰς τὴν γωνίαν τῆς οἰκίας ἐκείνης. Ἐγὼ θὰ εἶμαι ἐδῶ εἰς τῆς ἐξαδέλφης μου καὶ μάλισ σὲ ἴδω ἐκ τοῦ παραθύρου, θὰ κατέλθω μετ' ἑσέ, σὲ ἀκολουθῶ καὶ κατ' εὐθείαν διευθυνόμεθα οὕτως εἰς τὸ ἀτμόπλοιο, ὅτε βεβαίως θὰ πλησιάσῃ καὶ ἡ στιγμή τῆς ἀναχωρήσεώς σου. Ἡνιόητες;

— Καλῶς, εἶπεν, σιγηλῶς ὁ Πέτρος, σὲ ἠνόησα καὶ μένε ἥσυχος, ἀλλὰ προσοχὴ μεγάλη νὰ μὴ ἐννοηθῶμεν καὶ ἀμέσως ἀπεμακρύνῃ καὶ ἐσπευτε νὰ προετοιμάτῃ τὰ τῶν διαβατηρίων καὶ εἰσιτηρίων.

Μετὰ τοῦτο ἐνῶ ἐπέστρεφε πρὸς συνάντησιν καὶ παραλαβὴν τῆς Νίνας, ὅπως ἀπρόοπτον καὶ ἐπικίνδυνον ἐπεισόδιον συνέβη αὐτῷ, ὅπερ ὀλίγου δεῖν νὰ καταστρέψῃ καὶ ματαιώσῃ ὅλον αὐτῶν τὸ σχέδιον καὶ τὸ μέλλον.

Καθ' ὁδὸν συνήντησε τὴν Ροζαλίαν, ἣτις μόλις τὸν εἶδεν, ἐπλησίασεν αὐτὸν ἀποτόμως καὶ ὅπως τεταραγμένη καὶ ἀναγνωρίσασα πλέον τὸν Πέτρον τῶν Ἀθηνῶν διότι εἶχεν ἀφαιρέσει τὸν ψευδὴν μύστηκα καὶ ὑποπεύσασα, μήπως ἠνεύχεται εἰς

Δύο σύζυγοι ἐρίζουσιν.

Αὐτὸς. Καὶ τολμᾷς ἀκόμη νὰ με ἀτενίζῃς κατὰ πρόσωπον...

Αὐτή. Ἐγώ; ποτέ! σὺ με ἀτενίζῃς καὶ με τοὺς δύο ὀφθαλμούς σου!...

Δύσμορφός τις βουλευτῆς διήρχετο πρὸ τοῦ ζαχαροπλαστείου Ἀϊ-Λαίφ.

— Δι' αὐτὸ ψηφίζονται τὰ τερατώδη νομοσχέδια, ἔλεγε κυρία τις πρὸς τὴν παρακειμένην φίλην της.

Ὁ κύριος Δ... ἠρώτα τὴν κυρίαν Ν... ἐν τινι συναναστροφῇ, πόσα τέκνα εἶχεν.

— Ἐν, κύριέ μου, τῷ ἀπήντησεν αὐτή. Μετὰ ἐν ὅμῳς τέταρτον ἀπομονώσας ὁ κ. Δ... καὶ ἀπορῶν τί νὰ τῇ εἴπῃ, τὴν ἠρώτησε πάλιν, πόσα τέκνα εἶχε.

— Ἐπειδὴ δὲν ἔκαμα ἄλλο, κύριε, ἀφ' ἧς στιγμῆς με ἠρωτήσατε, ἐξακολουθῶ νὰ ἔχω ἐν, ἀπήντησεν.

Μερικαὶ γυναῖκες εἶναι τὸ μειδίαμα τῶν ἀγγέλων, ἔλεγε τις πρὸς κυρίαν, ἐν ᾧ τὸ μειδίαμα μερικῶν εἶναι ὁ ἴος τοῦ ὄψεως.

— Καὶ ἐν τούτοις, κύριε, ἀπήντησεν ἠδικημένη τις Κυρία, μετὰ θλίψεως, ὅπόσον τὸ μειδίαμα τοῦ ἀνδρὸς ὁμοιάζει πρὸς θανατηφόρον ὀδητήριον!

Σκνοῦ.

Ἐπιστήμων μεθύσας καὶ ταλαντευόμενος.
— Καὶ ἐν τούτοις ἡ γῆ κινεῖται!

τὴν κλοπὴν τῶν χρημάτων.

— Τί θέλεις ἐδῶ; τῷ λέγει. Ἡ Νίνα με ἔκλεψε, μήπως καὶ σὺ εἶσε συνένοχός της; εἶπέ μου τὴν ἀλήθειαν διότι θὰ σὲ καταγγείλω εἰς τὴν ἀτυνομίαν.

Ὁ Πέτρος διεμαρτύρητο καὶ προσεπάθει νὰ τὴν ἡσυχάσῃ καὶ διαφύγῃ τῶν χειρῶν της μετ' εὐγενούς τρόπου, ἀλλ' ἀδύνατον, ὅτε τὸ λεπτόν ἐπανωφόριόν της ἐνεπλάκη εἰς τι κομβίον τοῦ φορέματός του καὶ βιαίως πλέον ἀποσπόμενος αὐτοῦ

— Ὑγείαινε, Κυρία μου, τῷ λέγει καὶ ἀπεμακρύνῃ ταχέως αὐτῆς διασχίσας τὴν ἄρξαν τοῦ ὑφάσματος.

— Κύριε Πέτρε, κύριε Πέτρε, τῷ ἀνέκραζεν ἐκείνη, σταθεῖτε νὰ σᾶς ὁμιλήσω, ἀλλ' ὁ Πέτρος ἀπεμακρύνετο ἐν τάχει, διευθυνόμενος πρὸς τὴν ὀρισηθείσαν συνέντευξιν.

Εἰς τὰς ἐξ παρὰ τέταρτον εὐρίσκειτο εἰς τὴν ὑποδειχθείσαν γωνίαν τῆς οἰκίας, ἐπιτηδείως βηματίζων ἔξωθι χωρὶς νὰ δίδῃ τὴν ἐλαχίστην ὑπόνοιαν.

Ἡ Νίνα τὸν εἶδεν, ἀνεσκήρτησεν ἐκ φόβου καὶ χαρᾶς, ἐφόρεσεν ἐσπευσμένως τὸν πῖλον της,



ΤΟΠΙΚΑ

— Ὁμολόγησον, φίλτατε, ἔλεγεν ὁ φιλογράφος Παπουλιάς πρὸς τὸν ποιητὴν κ. Βαρλέντην, ὅτι ὄλοι οἱ ποιηταὶ εἶναι δυστυχεῖς.

— Αἶ, φίλε μου, ἀπεκρίνατο ὁ ποιητῆς κ. Βαρλέντης, ἂν ἦσαν εὐτυχεῖς, δὲν θὰ ἦσαν ποιηταί.

Κυρία τις ἔλεγε πρὸς τὸν μουσικοδιδάσκαλον κ. Δι-Μέντον:

— Ἡ καρδία ἡμῶν εἶναι λύρα τρίχορδος, ἐξ ὧν κρουομένης τῆς μιᾶς προκαλεῖται ὁ ἔρωσ, κρουομένης τῆς ἄλλης προκαλεῖται ἡ συμπάθεια, καὶ κρουομένης τῆς ἐτέρας ἡ ζηλοτυπία.

Ὁ δὲ συμπάθειος μουσουργὸς ἐνθυμηθεῖς, ὅτι ἀνέγνωσέ ποτε, ἀπήντησε.

— Καὶ ἡ ἰδική μας καρδία, κυρία μου, εἶναι ὄργανον μονόχορδον καὶ ἀτελές, τοῦ ὀποίου ἡ χορδὴ κρουομένη διεγείρει τὸν οἶκτον, τοὺς σναγαγμούς καὶ τὴν ἀγγάθειαν.

Ὁ μακαρίτης Λάνδερερ, ἐργαζόμενός ποτε ἐν τῷ σπουδαστηρίῳ του, τῷ ἀνηγγέλη, ὅτι πυρκαϊὰ ἐπῆλθεν ἐν τῇ οἰκίᾳ του.

ἠσπᾶσθη τρυφερῶς τὴν ἐξαδέλφην της καὶ λέγουσα εἶτα αὐτῇ:

— Ἄντιο, εἶμαι βιαστική, πρέπει νὰ φύγω, διότι ὁ πατήρ μου με ἀνχιάζει οὕτως.

Ἀπεχαιρέτησε ταύτην καὶ ἐξῆλθε τῆς οἰκίας.

Ἡ ἐξαδέλφη της ἐκλαμβόνουσα τὴν συμπεριφορὰν της ταύτην ὡς φυτικωτάτην καὶ ὡς ἀπορρέουσαν ἐκ τῆς αὐτηγάς διαταγῆς, της ἐπιβλέψας τοῦ πατρὸς της, ὅστις τῇ εἶχεν ἀπαγορεύσει νὰ ἐξέρχεται καὶ νὰ μένῃ ἔξω τῆς οἰκίας της θείας της ἐπὶ πολὺ, δὲν ὑπωπεύθη τίποτε, οὔτε ἔλαβε καιρὸν καὶ τὴν περιέργειαν, ὡς συνήθως γίνεται, νὰ ἐξέλθῃ ἡ συνοδείη τὴν ἐξαδέλφην της μέχρι τῆς θύρας.

Ὁ Πέτρος μόλις εἶδε τὴν Νίνα, ἐξεκίνησεν ὅπως ἀνυπόπτως καὶ ἠτύχως: πρὸς τὴν πρᾶξαν διευθυνόμενος, αὐτὴ δὲ καταδιβάσασα τὸ βέλος της, τὸν ἠκολούθει ἐπιτηδείως καὶ μακρόθεν· μόλις δὲ ἔφθασαν πρὸ τῆς ἀκτῆς, εἰτῆλθον ἀμέσως ἐντὸς λέμβου καὶ διηυθύνθησαν πρὸς τὸ αὐστριακὸν ἀτμόπλοιο, ὅπερ ἐσύριζεν ἤδη τὸ τρίτον σημεῖον τῆς ἀναχωρήσεώς του.

Ἀνελθόντες ἐπὶ τοῦ σκάφους ἀμφοτέρωι μετὰ φόβου καὶ μειδειάσαντες, ἀνέπνευσαν κάπως ἔλευ-

— Εἰπέτε το εἰς τὴν γυναικᾶ μου, ἀπήντησεν, ἐγὼ δὲν ἀναμηνύομαι εἰς τὰ οἰκιακά.



Πόσον ἀκριβᾶ πωλεῖτε; ἔλεγεν ἡ Κυρία Βρε... εἰς τὸν ἔμπορον κ. Ἀκριβόν.

— Καὶ μολαταῦτα, Κυρία μου, τῇ ἀπήντησεν οὗτος, ἂν καὶ με λέγουσιν Ἀκριβόν, πωλῶ εὐθηνότερα τῶν ἄλλων.

— Ἄ, ὄχι, τὸ νομίζετε σεῖς. Μόνον ἂν ἀλλάξῃτε τὸ ὄνομά σας, ἴσως τότε θ' ἀναγκασθῆτε νὰ πωλεῖτε εὐθηνότερα.

— Καὶ δὲν ἀλλάζετε σεῖς, Κυρία, τὸ ὄνομά σας; τῇ ἀπαντᾷ θυμωμένος ὁ Ἀκριβὸς καὶ στρέφεται πρὸς ἄλλο μέρος.

— Μὰ εἶμαι ὑπανδρευμένη, ἐπιλέγει αὐτή.

ΕΝ ΑΤΟΠΟΝ

Πρὸ τοῦ ἑλληνοπρεποῦς βιομηχανικοῦ κέντρου, ὅπερ θυσίαις καὶ ἀγῶσι ἡ κ. Σπάρτη Καρατταμάτη ἀνήγειρεν ἐναντι τοῦ Βουλευτηρίου καὶ ὅπερ καθ' ἐκάστην ἐπισκέπτουσι καὶ τὰ λεπτοφυῆ μας προϊόντα θαυμάζουσι τόσοι ὑψηλοὶ ξένοι, ἡ δημοτικὴ μας ἀρχὴ ἀνήγειρεν ἐσχάτως, τί λαμπρὸν, νομίζετε, μέγαρον; — Ἐν δυσῶδες οὐρητήριον! ἡ ἔλλειψις δὲ ὕδατος καὶ ἡ δυσοσμία συνεκέντρωσαν ἤδη ἐκεῖ πᾶν ὅ,τι ἡ μυιολογία καὶ μικροβιολογία ἀποφέρουσιν εἰς τὴν μiasμολογίαν. — Μεταθέσατε, ἔθεν, ὧ ἀρμόδιοι, εὐαρεστούμενοι, ἐντὸς τοῦ περιβάλλου τῆς Βουλῆς ὅπου ὑπάρχει χῶρος τὸ ἄκοσμον τοῦτο περίπετρόν σας πρὶν ἢ ἡ ἐπίσκεψις ὑψηλῶν ξένων μας ἀναγκάσῃ εἰς τοῦτο.

θέρως καὶ ἀνεστέναξαν. Ὁ Πέτρος ὁμοῦ ἦτο μᾶλλον πεφοβισμένος καὶ ὀτάκις ἔβλεπεν ἀττυφύλακα ἢ στρατιωτικὸν ἐνδομύχως, ἔτρεμεν.

Εἶχον λάθει εἰσιτήρια δευτέρας θέσεως καὶ κατελθόντες ἀμέσως κάτω εἰς τὸ διαμέρισμα, ἐζήτησαν τὰς κοκέτας των.

Ὁ καμαρῶτος παρατηρῶν αὐτοῦ; κελῶς καὶ θέλων νὰ μαντεύσῃ, ἂν ἦσαν σύζυγοι ἢ ἀδελφοί, ἠρώτησεν αὐτούς:

— Θέλετε ἐν διαμέρισμα ὁμοῦ ἢ ἡ Κυρία θὰ μεταβῇ εἰς τὸ δωμάτιον τῶν Κυριῶν καὶ σεῖς χωριστά;

Οἱ πρωτόπειροι ἐρασταί, τὸ πρῶτον συναντώμενοι ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας καὶ μὴ προβλέψαντες ἐγκαίρως περὶ τοιαύτης περιπτώσεως, παρετήρησαν ἀλλήλους, ὅπως συνδυάσωσι τὰς ἐπιθυμίας των καὶ τὸ συμφέρον των, ὅτε ἡ Νίνα μᾶλλον ἐξυπνος, εὐφυὴς καὶ πρόθυμος, ἀπήντησε:

— Βεβαίως, θέλομεν ἐν διαμέρισμα μόνον μας ἀφ' ἑμῶν σύζυγοι.

Ὁ Πέτρος ἐρρίγησε σύσσωμος. Τοῖς ἐδόθη τοιοῦτον καὶ ἀμέσως εἰσῆλθον ἐντὸς τοῦ μικροῦ δωματίου των.

(ἔπεται τὸ τέλος)

ΕΝΝΟΙΑ ΑΝΕΥ ΚΕΙΜΕΝΟΥ



Και μία σύστασις ἐκάστοτε.

Τὸ καλεῖτερον, κομψότερον, εὐρυχωρότερον καὶ εὐπρεπέστερον κουρέιον, ἐνῶ εὐρίσκει τις τέλειον καλλωπισμὸν, εἶναι τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου ἔναντι τοῦ Βουλευτηρίου, τοῦ κ. Κυριακοῦ ὅστις εἶναι καὶ ὁ μᾶλλον φιλοπρόσδος καὶ εὐσταλῆς φιλόπνοος καὶ ἀγγλίνους κομψο-κομμωτῆς τῶν Ἀθηνῶν.

Καὶ ἓν αἶνιγμα κάθε φορὰν.

1. Αἶνιγμα εἰς τὸ πεζόν.

Κατάγομ' ἐκ τῆς γῆς
Πωλοῦμ' ὑπὸ τοῦ πατρός μου
Ὁ ἀγοραστῆς μου κόπτει τὴν οὐράν,
Μοῦ ἀφαιρεῖ τὸ ἔνδυμά μου,
ὅπερ εἶνε μεταξῶδες
Καὶ ἀποθνήσκων, πολὺ μὲ κλαίει.